

Ivana Jerovšek je tekom let 1811, 1912 in 1913 na Reki in v Vodicah ljudstvo s tem, da je hlinila Kristusovo trpljenje ter se v dozdnevem stanju zamaknenosti polivala z živalsko krvjo, ter se kazala ljudem, kakor da bi sama kri prelivala, končno razprostrirajoča vest, da poseduje sposobnost vedeževalke, ter da zamore povedati, s kakimi sredstvi je mogoče v vicah trpeče duše umrlih rešiti, v zmotu pripravila ter s tem raznim osebam izvalila denar, ali osebe pripravila, da so dalje denar za svete maše v rešitev v vicah se nahajajočih duš sorodnikov.

Zakrivila je Ivana Jerovšek s tem hudo delstvo deloma dovršene, deloma poskušene goljufije v zmislu §§ 197 in 201 d. kaz. zak., ter naj se kaznuje po § 202. kaz. zakona. — Razlogi: V obče obdolženka očitane goljufije priznava v celem obsegu. Leta 1910, ko je preminjaval o Kristusovem trpljenju, se je v rešnici opetevano pojavilo krvavljenje na telesu, kar pa je potem samo ponehalo. To in pa poduk sestre benediktinke jo je napotilo k temu, da je začela Jezusovo trpljenje in krvavljenje iz života umetno vzpizarjati na ta način, da se je z živalsko krvjo, katero je kupovala, polivala ter se delala zamaknjeno. Ko kljub temu namenu, da bi bila sprejeta pri benediktinkah, koje so jo kot dekle odslovile, ni dosegla, je hotela z „zamaknenostjo“ nehati. Ali neki duhovnik ji je baje prispevedi nasvetoval, da tega ne sme storiti, češ da bi to provzročilo javni škandal.

Leta 1912 se je preselila v župnišče v Vodicah, kjer je trpljenje nadaljevala. Ves nastop obdolženke je bil namenjen na to, da ljudstvo premoti, ter se mu vzbudi prepričanje, da obdolženka poseduje nadnaravne sile ter vzbudi mnenje, da se nahaja v stanu posebne svetosti, vsled česar ji je Kristus podelil lastnost in sposobnost ponavljati njegovo trpljenje. Res je sicer, da je obdolženka čestokrat odklanjevala podpore in darove, a to se je zgodilo le navidezno, kajti ko bi bila za svoje predstave kar očitno jemala denar, bi bili ljudje kmalu prišli na njeno goljufijo. Naravno je torej, da je iz tega vzroka naročevala maše za v vicah bivajoče duše umrlih ter zahtevala, da se te maše neposredno vplačujejo pri dotičnih cerkvah. S tem je navidezno kazala, da ji gre za blagor duš in sploh za vero in za svete namene. Nasprotno pa je pri ugodnih prilikah vendar sprejemala podpore in darove ter tudi sprejemala denar, ki so ga verniki plačali za čitanje maš v njene roke z namenom, da bi izročila obdolženka ta denar dotičnim cerkvam, večji

del Salezijancem na Rakovniku. Obdolženka pa dotičnega zneska ni izročila za čitanje maš, temveč ga je obdržala. — Z ozirom na vse navedene okoliščine je jasno, da je obdolženka nastopala in ravnila v goljufivem namenu ter je obtožba vsestransko utemeljena.

Po prebrani obtožnici potrdi Johanca, da je obtožnico razumela, nakar predlaga zastopnik, da se preišče duševno stanje svetnice, ker je histerična, kar so se zdravniki dognali in ker že dejanje samo vzbuja sum, da taka ženska ne more biti normalna. Predsednik: Ali ste res neumna? Johanca molči, državni pravdnik se predlogu protivi, nakar je bil predlog odklonjen.

Zaslišanje svetnice.

Predsednik: No Johanca, sedaj nam povejte malo od vašega življenja. Kdaj ste prišli na Reko? Stara sem bila 17 let. Šla sem za sestro, ki je bila tam in vstopila pri benediktinkah kot dekla. Drž. pravdnik: Govorilo se je, da je bila Johanca v cirkusu. Johanca: Nikdar nisem videla cirkusa ne od zunaj ne od znotraj in tudi ne nobene komedije.

Početek švicanja.

Pred leti se je pojavila Johanci samo ob sebi krvavljenje na glavi in rokah. To pa je kmalo prenehalo. Bila sem pri zdravniku in tam mi je rekel, da je to bolezen. Drugače mi je pa rekla mati Josefa. Rekla je, bodi tako sveta, kakor Katarina Emerich, Gergoni, Alekok in druge, ki so kri potile. Polj se s krvjo in postani zamaknjena. Ta mati Josefa je poslala nato Johanco v klavnico po kri. Ko ji je Johanca prinesla kri, se je vrgla mati Josefa na tla in pokazala umetno zamaknenje in kako se skrivaj lahko namaže s krvjo. Johanca, ki je sicer spretna in navihana, je pet do šestkrat poskusila, pa je šlo. Najprej se je zamaknila, nato se je polila s krvjo na čelu in hlinila krče. Med tem pa se je okrvavila tudi prse in noge. Na prsih si je narezala, srajco, na nogo pa je oblekla preluknjano nogavico. In ko je Johanca videla, da gre in ko je spoznala, kako lahko se še danes lahkoverne ljudi posebno ženske potegne, je začela javno s tem predstavami.

Komedije na Reki.

Predno je javno nastopila, se je pripravljala z molitvijo. Molila je včasih po cel dan, tako da so jo morali ljudje videti. Odločilen pa je bil za njeno delovanje njen spovednik, ki ji je rekel: Johanca, videl sem tvojega angelja. Ti si strašno sveta. To govorico je razširil okrog in mlada vrtnarica v samostanskem vrtu je nenadoma zaslovela kot mučenica in svetnica. Zivela je dva meseca v mali vrtni vili, v kateri so se godile nebeške komedije. V vili je ostala Johanca dva meseca, nato je šla zopet v samostan, odkoder pa jo je vzel kapucin, ki je rekel, da mora iti v drug samostan. Johanca pravi, da jo je vzel zato, da bi z njo kšeft delal. Nato so jo nastanili v društvenem domu Marijinih devic. Tam je imela Johanca udobno življenje in je pridno prirejala predstave. Pravi, da so jo obiskovale največ tercijalke. Včasih je bila hudomušna in ni pustila žensk v sobo, pač pa moške. Sploh pa je pametne ženske in moške zavračevala. Iz doma devic Marijinih je delala Johanca tudi izlete po mestu in v okolico. Device so jo spoštljivo spremljevale, ali pa ji plačevale za vožnjo in so prirejale z njo predstave kot s kako cirkuško artistko. Posebno rada pa je obiskovala peka Možeta, s katerim je bila jako dobro. Može ji je postregel vedno z najboljšimi jedili in jo je imel visoko v čistih, namreč zelo rad. Johanca je pri njem švicala in ljudje so hodili k njemu. Bil je baje pri njemu enkrat še celo škof, ki je bil glasom izpovedi Možeta z Johanco strašno zadovoljen. Seveda niso takrat pustili nikogar k Johanci. Može je preskrbel vsak petek kri, katero je morala prinesiti večkrat njegova žena. Vsak petek je delal krvave klobase in kadar je delal, je prišla Johanca. Te klobase je potem Može razdelil. Konec Johančnega vasovanja pa je bil ta, da se je ženi enkrat Johančna prijaznost do moža zdela malo sumljiva in neko jutro ob 4. jo je žena spodila iz hiše. Kaj ji je rekla, ne

pove, toliko pa je, da je svetnica tekla. Može je skočil za njo in jo prosil odpustčanja. Sploh je začela Johanca potratno živeti, potikala se je po gostilnah, delala dolgove itd. Pater Ciril ji je rekel, da je hudoben duh. Johanca pa pravi, da zato, ker ni mogel z njo kšefta delati. En pater jo je nekoč spodil iz cerkve in končno jo niso pustili več v spovednico, zato ker je preveč očitno kazala svoje grehe. Kljub temu pa so v društvenem domu spodili vratarico samo zato, ker je dvomila nad Johančino svetostjo. Zagovornik: Zakaj pa niste šli v službo? Johanca: Imela sem dobro službo drugje, toda kapucini me niso pustili. Prorokovala na Reki še ni. Nekemu spovedniku v Senju je razkrila goljufijo s sklepom, da bo prenehala. Spovednik pa ji je rekel, da ne sme nehati, ker bi bil to velik škandal. Ker se Johanca na Reki ni mogla poravnati s kapucini, so jo poslali k nam na Kranjsko.

(Naprej prihodnjič.)

Novice.

Naznanilo. Zaradi pomanjkanja prostora smo morali tudi v današnji številki še celo vrsto važnih člankov izpustiti. Cenjeni odjemalci naj nam to odpustijo. V prihodnjih številkah bomo vse zamujeno popravili, tako da bodejo naši čitatelji gotovo zadovoljni. Cenjene dopisnike pa tudi prosimo, da naj pričnejo zopet z rednim dopisovanjem.

Od balkanske vojne. Leta 1911 imela je Turčija 24 milijonov prebivalcev, dežele balkanske zveze pa 10 milijonov. Izdatki za šolstvo znašali so pri Turkih 23 milijonov frankov, pri zvezancih pa 36 milijonov frankov. Na enega prebivalca Turčije padlo je na leto 197 frankov za vojaške namene. 0,9 frankov pa za šolstvo. Na enega prebivalca dežel balkanske zveze pa je padlo 97 za vojaške in 3,9 frankov za šolske namene. Ako bi se le s tem številkam računalo in bi se postavilo Turčijo ednako balkanski zvezi, potem bi bilo: 1 frank za šolo ima isto vrednost kot 24 frankov za vojaštvo izdanih. Iz tega je razvidno, da vplivajo tudi drugi pogoji na izid vojne. Resnica je, da so izdatki za šolo važnejši, nego izdatki za armado.

Babjeverstvo. Kakor znano, delajo francoski popi s „čudežno vodo“ v Lurdu velikanske kšefte. Visoki duhovniki in učenjaki so izjavili, da je to navadno babjeverje. Francoskim popom se gre ravno za denar in ne za čaščenje brezmadežne device. V zadnjih dveh letih obiskalo je 54.000 bolnikov v 2.886 posebnih romarskih vlakih „čudežno jamo“ v Lurdu. Le zadnjega pol leta so imeli 620 takih posebnih vlakov z več kot 10.000 bolniki. 131.261 oseb se je kopalo v „čudežni“ vodi. Dohodki, ki jih je napravila od romarjev mestna davčna uprava, znašali so v preteklem letu 135.000 frankov. Pošta v Lurdu prodala je za 110.000 frankov znamk več, kakor v prejšnjem letu. Železnice, ki pridejo glede romarskih vlakov v poštev, sprejele so za vožnjo skoraj 27 milijonov frankov. Ceni se, da je v zadnjih letih okoli 2½ milijona romarjev v Lurdu prineslo 50 do 60 milijonov frankov. Tako delajo z navadnim smešnim babjeverjem najlepše kšefte!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Lepa napredna zmaga. Pred kratkim vršile so se občinske volitve v Podlehniku (Lichtenegg) pri Ptuj. Imele so ta razveseljivi uspeh, da so naši vrli somišljeniki v vseh treh razredih zmagali. Ta zmaga je tembolj razveseljiva, ker Podlehnik še nikdar ni bil v naprednih rokah, marveč so imeli tam vedno klerikalci večino. Zmaga pa je tudi dokaz, da so se Haložani naveličali prvaško-klerikalnega nasilja, da nočejo več tega jarma nositi in v sovražstvu z Nemci živeti. Vsa čast gré zavednim možem, ki so vkljub vsemu nasilju držali za napredno stvar in dosegli tako lepi uspeh. Vsa čast gré tudi tistim, ki so se za volitev zanimali in so zaop. pošteno agitirali. V prvi vrsti so bili to pač gospodje Schosterski iz St. Vida, ki so neumorno za na-

Matere, ki imajo svoje otroke rade, jim dajo za okrepičilo dobrega mleka s Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo.

Kathreinerjeva se po slovitim Kathreinerjevem načinu napravila iz najboljšega sladu in je že 23 let zdravniško priznana krepična pijača.

Pri nakupu se mora vedno izrecno zahtevati pristna Kathreinerjeva v zaprtih zavojih s sliko župnika Kneippa.

predni izid volitev delali. Vsem grè topla zahvala. Živio napredni Podlehnik!

Odlikovanje. Ob priliki na lastno prošnjo izvršenega vpokojenja dobil je g. c. k. okrajni tajnik Jos. Požun v Ptuj zlati zaslužni križec. Čestitamo vrlemu gospodu prav prisrčno! O podelitvi sami prinesli bodemo v prihodnji številki daljše poročilo.

Umrli je v sv. Lenartu slov. gor. posestnik in gostilničar g. M. Sekolli. Pokojnik bil je jako priljubljen gospodar in vrlega, naprednega mišljenja. L. m. z.!

Pasje kontumaco v Ormožu in Središču so odpravili.

„Kmeti strah“ na Spodnjem Štajerskem? Kakor znano, divja že več mesecev na zgornjem in srednjem Štajerskem, deloma tudi na Koroškem, v tamošnjih planinah neznan zverina, ki je raztrgala že na stotine kosov živine in napravila ogromno škodo. Ljudstvo krstilo je to neznan zver za „Banernschreck“ ali kmeti strah. Kakor povedano, doslej še v nobenem oziru ni moglo trditi, kakšna zver je to. Medtem ko eni z vso gotovostjo trdijo, da je zver iz menažerije pobegnela levinja ali kakšna druga ednaka velika zver mačkinega rodu, pravijo zopet drugi, da je volk, tretji da so to le zdvijani psi itd. Te dni pa se je nakrat razširila vest, da so bile nekemu kmetu v vasi Schober, občina Sv. Križ pri Mariboru, razne ovce raztrgane in deloma požrte. Otroci pravijo, da so zver videli in da je večja kakor navadni pes. Istotako se je razširila govorica, da sta bila dva šolska dečka od te neznane zverine napadena in raztrgana. Vse te vesti doslej niso potrjene in so bržkone pretirane. Ali resnica je, da so že razne šole vsled te nevarnosti zaprte in da je torej velika pažnja potrebna.

Pazite na deco! V Remšniku prišel je 7 letni sinček delavke Marte Amberšek z roko v mašino za rezanje krme. Levo roko mu je grozno razmesarilo. Težko ranjenega otroka so odpeljali v mariborsko bolnico.

Konjski tat. Posestniku Jožetu Bračič v Brestju bilo je zaporedoma nekaj mladih, lepih, 3 letnih konjev ukradenih. Dne 11. t. m. ukradli so mu zopet par konjev v vrednosti 1800 K. Tat je pri Zakotu stanujoči fant Joh. Jurker. Zasačili so ga, ko je konje na nekem sejmu na Kranjskem hotel prodati.

Obesila se je iz neznanih vzrokov 32 letna viničarka Frančiška Weber pri Zgornji Radgoni.

Uboj na ofceti. V fari sv. Peter pri Radgoni imeli so „ofcet“, pri kateri so fantje Fr. Stefanec, Johann Müller in Johan Mulec zgolj iz surovosti s poleni napadli 50 letnega hlapca Franca Handl in ga pobili na tla. Ko so Handla drugo jutro iskali, našli so ga mrtvega v listju. Ubijalce so zaprli.

Železniške nesreče. Na mostu pri Litiji prišla je neka deklina pod brzovlak, ki jo je grozno razmesaril. Nesrečnica je takoj umrla. — Med postajoma Laško in Celje padla je snežena plaz na progo, tako da so imeli vlaki velike zamude. — Pri Ponikvi prišel je neki voz na progo, ko je pridrdral ravno brzovlak. K sreči zamogel je strojevodja še vlak vstaviti, predno se je zgodila kakšna nezgoda.

V led udrl so v Mariboru šolski otroci Alfred in Maks Weisenberger ter Franc Lederer. Vsi so bili izgubljeni, ko bi jih knjigovez Gutmacher in kovač Nowacek ne potegnili še žive iz vode.

Dezertir. Infanterist Matija Pregel 47. inf. regimenta je že trikrat dezertiral in je moral vsled tega 4 leta naprej služiti. Šele pred kratkim prišel je iz ječe v Möllersdorfu. A takoj je zopet dezertiral.

Slepar nevarne vrste je natak H. Siegl v Mariboru. Osleparil je razne osebe za večje svote. V Gradcu pa so ga obsodili na 3 mesece ječe.

Cestni rop. V gozdu pri sv. Lenartu sl. g. napadla sta dva neznan zlikovca dekle Marijo Golob na cesti in ji oropala 34 kron, uro ter nekaj blaga. Roparja sta doslej še neznan.

Uspeli policijskega psa. Dne 13. t. m. naznanilo se je orožnikom od graščinskega oskrbnika Turniša pri Ptuj, da tatovi v graščinskem revirju z zanjami zajce in perutnino kradejo. Vodja policijskega psa stražmojster Vi-

denšek prišel je z orožnikom Čebula na označeni kraj. Pes je zasledoval takoj sledove enega tatov do vasi Markldorf, torej okoli 2 kilometra daleč. Pes se je pri Musekovi koči vstavil in pričel kopati. Kmalu so tudi orožniki našli perje divjih kokoši in celo zalogo zanj. Poleg Museka zasačili so orožniki še štiri takih tatov.

Slepar. V okolici Šoštanja se je potepal kočarski sin Albert Vogel iz St. Pavla pri Preboldu. Končno je ostal pri posestniku Brišniku 8 dni. Obljubil je hčerki, da jo bode ženil, češ da ima čez 1800 K gotovega denarja. Potem je pa ukradel nekaj obleke in izginil. Na ta način je baje še več drugih posestnikov osleparil. Zdaj so ga dali pod ključ.

Tat. Dalje časa že so se izvršile v farni cerkvi v Šoštanju ter na letnih sejmišnih predzrežne tatvine, istotako na sejmiših v Zalcu. Stražmojstru Ritonia se je posrečilo, zasačiti tatovo v osebi vžitkarice Marijo Adrinek iz Lenovca.

Iz Koroškega.

Čenjenim prijateljem na Koroškem, ki so nam v teh tednih ostali zvesti in so potrpežljivo čakali na konec boja, katerega mi nismo zakrivali in na katerega tudi nikakoršnega vpliva imeli nismo, — izrekamo najtoplejše zahvalo. Tiskarski štrajk je pač ravno našemu listu mnogo škodoval. Vkljub temu pa lahko konstatiramo, da tudi na Koroškem nismo izgubili naročnikov. Nasprotno smo opazili ravno v času štrajka, kako potreben je naš „Štajerc“ tudi za koroške pokrajine. Kajti od vseh strani smo dobivali stotero pismenskih vprašanj, kedaj bode „Štajerc“ zopet izšel. No, zdaj je ta tako rekoč mrtvi čas minul in naš v resnici potreben „Štajerc“ prihaja zopet redno izhajati; izhajal pa bode zdaj celo večidel v povečani obliki. Vsled tega pa bode imel tudi več prostora za koroške razmere in jih bode zasledoval s še večjo pažnjo kot doslej. — Prosimo pa tudi čenjene naše prijatelje in pristaše po lepi Koroški, da naj z vso vno in z vso agitatorično silo, ki jo imajo ravno vedno napredni Korošci, delujejo za naš list. Kajti čimveč naročnikov in somišljenikov bomo pridobili na Koroškem, temveč prostora zamogli bodemo tudi koroškim razmeram posvetiti. Vsakdo na Koroškem torej, kdor še ni podlegel nesramni gonji kranjsko-prvaških hujšakačev, naj z vsemi močmi nato deluje, da se napredni list „Štajerc“ po vsem Koroškem razširi. Vsakdo naj bode naročnik, vsakdo naj list zahteva po gostilnah, kavarnah in trgovinah, vsakdo ga naj posoja in priporoča znanem, sosedom in prijateljem! Na ta način se bode „Štajerc“ tudi po Koroškem še mnogo bolj razširil. In s tem bodemo tudi mi v položaju, zastopati še intenzivneje pravice kmetijske, obrtniškega ter delavskega ljudstva po Koroškem!

Vlom. V vilo zdravnika dr. Brugger v Gurtschu vlomili so tatovi in pokradli obleke, zlatnine in srebrnine, perzijske tepihe, 15 ruh, mnogo židanih bluz in perila itd., vse skupaj v vrednosti čez 2000 kron. Kot storilca zasačili so že zaprtga Karla Sibitz in njegovo ljubimko Marijo Rollbacher. Ta je na lici mesta svoje umazano perilo z ukradenim izmenjala.

Zaprli so v Reifnitz a. W. že predkaznovanega Franca Kendlbacher iz Tamswaga, ki je izvršil v Maria-Wörthu in Pörschachu cerkvene vlome, nadalje pa še razne tatvine v vilah.

Hitra smrt. Na glavnem kolodvoru v Celovcu zadela je kap cesarskega svetnika Antona Supersberg. Pokojnik bil je dolgoletni predsednik koroške c. k. kmetijske družbe in velik prijatelj kmetovalcev. N. p. v m.!

Trsna rez in škoda vsled pozebe.

Dasi je našim vinogradnikom in viničarjem po večini znano, da je trsna rez ena najvažnejših opravil v gorici, in se je podajal o tem že čisto pouk v raznih tečajih, predavanjih in člankih naših strokovnih in drugih listov, vendar se ravno pri rezi najbolj greši; zato ne bo odveč, ako opozorimo v naslednjih vrsticah rezače in vinogradnike na glavne in največje po-

greške, poleg tega tudi na posebnosti, ki se morajo upoštevati zlasti pri letošnji rezi.

Ako si sedaj natančneje ogledamo posamezne trte, se prepričamo, da bomo morali letošnjo rez, — ne oziraje se na vrste — deliti na 3 skupine. Najdemo namreč: 1. popolnoma razvite in zdrave, 2. vsled lanske pomladne pozebe dne 13. in 14. aprila in 3. vsled letošnje zimske pozebe poškodovane trte.

a) Popolnoma zdrave trte bo trebalo obrezati celo normalno, kakor je v obče predpisano. Kako se mora izvršiti normalna rez, o tem se je že veliko govorilo in pisalo; vkljub temu še se rezači v mnogih primerih ne ozirajo na temeljna pravila, da bi upoštevali način vzgoje, vrsto, moč trte, vzgojni in rodni les itd. Rezač se čisto ne zaveda in pomisli, da je od njegove roke odvisen istoletni pridelek (recimo, da ga ne vzame kaka ujma), nadalje vzgojni in rodni les za bodoče leto. Mnogo bi se doseglo že s tem, ako bi rezač, preden začne rezati, si dotični trs dobro ogledal ter preudaril, koliko mu sme narezati oziroma pustiti, da se doseže kar največji pridelek, poleg tega pa vzgoji potrebni les. Ko si je ogledal dobrega trs, naj si poišče porabne pogajke, pri čemur naj zopet meri na pričakovani pridelek, ter upošteva obliko trsa. Praviloma se naj izbere pogajki na lanskoletnem lesu, po možnosti na spodnjih reznikih, ker so leti pogajki rodovitni, kar pa je čisto celo viničarjem neznano.

b) Pri onih trtah, na katerih nahajamo vsled lanske pomladne pozebe le posamezne pogajke ali pa istih na njih niti ni, bodo se morali obrezati pogajki iz starega lesa na kratke reznike, da dobimo potrebni vzgojni les, in da obenem obdrži trs pravilno obliko, dasi morda pri tem ne bomo mogli pričakovati bogvekega pridelka. Nasprotno temu naj se pogajki na dvehletnem lesu, bodisi da so isti tudi na lanskim locnjih, primerno obrežejo, da se pospeši s tem po možnosti pridelek.

c) Kakor je znano, pozebejo v ostri zimi trte; tudi letos nahajamo vsled hudega mraza pri občutljivih vrstah kakor so: slankamenka, poštip, muškatelec i. dr. že do 50% pozebljih očeš; v nekaterih nasadih, kjer tvori poštip poglaviti del, ne moremo vsled tega že v naprej pričakovati zadovoljivega pridelka. Da pa se škoda kolikor mogoče zmanjša, bode treba letošnjo rez prav vestno opraviti.

Ker je škoda glede na vrsto, okolico, lego in zrelost lesu lahko zelo različna, je predvsem potrebno, da se zelo natančno preiščejo očeš. V to svrhu se odrežejo od vsake vrste (sorte) in lege različno močni pogajki, na katerih se natančno preiščejo vsa očeš. Zdrava očeš so vedno zelena, dočim so pozebla očeš več ali manj črnkasta. V največ slučajih, kjer se gre v obče za škodo, so pozebla samo glavna očeš, a stranska očeš so ostala zdrava. Le-ta stranska očeš bode nam dala sicer pogajke, toda malo grozdja; zato pa bo potrebno, da pri letošnji rezi nadomestimo število pozebljih očeš s tem, da vrezemo več reznikov, pustimo daljše locnje, ali pa namesto samo enega, vrezemo dva locnja.

A. Birstinger.
(Gosp. glasnik.)

Kalijeve gnojilne soli za gnojenje po čez.

Mnogokrat ima prepozno spravljane pridelkov za posledico, da ne mora kmetovalec, ker je z delom na polju preobložen, umetnih gnojil (kajna, 40 odstotne kalijeve gnojilne soli, Tomaževa žlindre, superfosfata) spraviti v zemljo dovolj pravočasno, to se pravi: prej ko seje. Tudi mu onemogoči pravočasno trosenje prepozno določila je umetnih gnojil. Odsvetovati moramo, gnojiti neposredno pred sejanjem ali pa obonem s sejanjem. Tako gnojenje je riskantna, zlasti če potem kmalu ne dežuje. Mnogo pravilneje je, ako v takih razmerah pognojimo setv, ko je polje ozelenelo. Saj nas uči izkušnja, da je gnojenje čez po ozmini s kalijevimi gnojilnimi solmi in drugimi gnojili na enak način kakor na travnikih in pašnikih uspešno in dobičkonosno. To gnojenje po čez pa naj bo le izjemno. Pravilo pri gnojenju ozimine naj ostane, da se morajo podorati ali brnati umetna gnojila, zlasti pa kalijeve gnojila, zmira čim le mogoče prej pred setvijo. Le na ta način se v zemlji dobro porazdelijo in jih rastline s pridom izkoristijo. Le takrat, ako raznovrstne okoliščine izključujejo pravočasno uporabo umetnih gnojil, raztrosi se naj umetno gnojilo